

การจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา
เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

AN EDUCATION OF BUDDHIST SUBJECT IN THAILAND 4.0 OF PRIMARY SCHOOL
STUDENTS IN BANG KHEN DISTRICT OF BANGKOK

ณัชชวกร มีศรี¹

Nuchchawagorn Meesri

พระครูโอภาสธนทกิตต์²

Phrakhru Opatnontakitti

ทองดี ศรีตระกา²

Thongdee Sritragarn

Corresponding Author E-mail: pbs25561031@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา 3) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 365 คน และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 รูป/คน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนมีเพศและระดับช่วงชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่างกัน นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

3. แนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 พบว่า ด้านสาระการเรียนรู้ เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้สอนต้องประยุกต์การสอนและเตรียมการสอนก่อนที่จะสอนจริงในแต่ละชั่วโมง ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนเกิดประสบการณ์จริงจากการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ใช้สื่อการเรียนรู้ควรใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีจุดเน้นเพื่อพัฒนานักเรียนต่อเนื่อง

¹ นิสิตหลักสูตรพุทธบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

² อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

16 วารสารปัญญา ปีที่ 27 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2563)

และมีการประเมินผลในชั้นเรียน ประเมินจากผลการปฏิบัติตัวของนักเรียน นักเรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้ที่ดีขึ้นโดยมีส่วนร่วมจากผู้ปกครองในการประเมินการเรียนรู้

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้, วิชาพระพุทธศาสนา, ไทยแลนด์ 4.0

ABSTRACT

The objectives of the study included 1) to study an education of the Buddhist subject in Thailand 4.0 of Primary students; 2) to compare an education of the Buddhist subject in Thailand 4.0 of Primary students; and 3) to propose ways of an education of the Buddhist subject in Thailand 4.0 of Primary students. The study was a mixed method between a quantitative research and qualitative one in nature. A questionnaire was used for collecting quantitative data from a sample of 365 Primary 4-6 students, and a Schedule Interview was used to collect qualitative data from 5 experts. For the analysis of data statistics including Mean and Standard Deviation, F-test, and One-way ANOVA was used for quantitative data and the content analysis for qualitative data.

The results of the study found that:

1. In respect of an education of the Buddhist subject in Thailand 4.0 of Primary students it found that in general the opinion on all 5 aspects of an education of the Buddhist subject in Thailand 4.0 of Primary students was a high level overall ($\bar{x} = 3.87$).

2. Regarding the comparison of an education of the Buddhist subject in Thailand 4.0 according to personal factors it found that students' opinion of an education of the Buddhist subject in Thailand 4.0 with different sex and class was not different at the average statistical significance of 0.05 that was against the hypothesis, and that of students with different personal factor of age was different at the average statistical significance of 0.05 that was related to the hypothesis.

3. In regard to the proposal of ways of an education of the Buddhist subject in Thailand 4.0 it revealed that learning essentials were related to the core curriculum of Ministry of Education, teachers applied and prepared teaching before each period of classes; the learning process emphasized students' practical classes to enhance students' real experiences; the learning media use emphasized the update, touchable, visible and applicable method; learning activities included Buddhist Prayers chanting, meditation before classes and participatory methods; and measurements and evaluations emphasized a variety of the realistic learning focusing the consecutive development, in-class evaluations, personal evaluations and participatory evaluations of students' parents for their better development.

Keywords: Learning management, Buddhism, Thailand 4.0

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนถือว่าเป็นหัวใจที่สำคัญของการนำเอกสารหลักสูตรไปใช้ เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องทำ และมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับการสอนพอสมควร การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมถูกต้อง จะเป็นเครื่องช่วยให้การเรียนการสอนในปัจจุบันสามารถแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นไปในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม และวิชาที่เน้นในการสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีให้กับเยาวชน คือวิชาพระพุทธศาสนา ให้มีความสำคัญในวิชาพระพุทธศาสนา ค่อนข้างน้อย ส่งผลให้พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมในนักเรียนถดถอยลง ก่อให้เกิดความล้มเหลวด้านคุณธรรมจริยธรรม เพิ่มขึ้นตามมาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมถูกต้อง

จากสภาพความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ใช้วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) นำและวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 210 คน และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 5 คน การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ (Contact Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 183 คน เพศชาย จำนวน 182 คน อายุ 10-12 ปี จำนวน 287 คน อายุน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 58 คน อายุมากกว่า 12 ปีขึ้นไป 20 คน ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน

178 คน ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 94 คน และประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน ตามลำดับ

การจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ด้านการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และ ด้านสาระการเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล นักเรียนมีเพศและระดับช่วงชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่างกัน นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ในประเด็นว่าผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับ

ประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไรสรุปได้ว่า

ขั้นตอนการเรียนการสอนนั้นเริ่มที่ศึกษาหลักสูตรที่จะทำการสอนวางแผนการสอนและคำนวณเวลาที่จะสอนทั้งหมดและเวลาที่จะสอนในแต่ละครั้ง จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน จัดเตรียมสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น หนังสือ พาวเวอร์พอยต์ สื่อวีดีโอ ออกแบบกิจกรรมในการสอนเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมสรุปการเรียนการสอนเพื่อวัดผลประเมินผลเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

การนำเสนอกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 5 ด้าน ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ให้เป็นขั้นตอนกระบวนการดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์และสังเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดลำดับการสอน ขั้นตอนที่ 2 จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนที่ 3 เลือกใช้สื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน ขั้นตอนที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลวัดผลเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนา เพื่อให้ครูและ

นักเรียนได้มี ทักษะตามรูปแบบการสอนของ ครูในยุคไทยแลนด์ 4.0 จากผลการศึกษา พบว่าระดับความคิดเห็นของ ผู้ตอบ แบบสอบถามตามความคิดเห็นเกี่ยวกับ กระบวนการจัดการเรียนรู้วิชา พระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของ นักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ครูมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี ครูมีทักษะในการใช้ เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้มีความเข้าใจผู้เรียนและสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นเองได้จากภายในตัวของผู้เรียนเอง โดยเชื่อมโยงความรู้ต่างได้ ครูสามารถจัด กิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และผู้เรียนกับครู และ ครูสามารถออกแบบ สร้างสรรค์ กิจกรรมการเรียนรู้ จัด สภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ จะกล่าวถึงการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและ นำเสนอใจและนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชา พระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของ นักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานครภาพรวมทั้ง 5 ด้าน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้าน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการใช้ สื่อการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

และ ด้านสาระการเรียนรู้ ตามลำดับสามารถ สรุปลงในแต่ละด้าน ดังนี้

นวัตกรรมการเรียนการสอน

หลังจากที่ ครูได้ศึกษาเนื้อหาของ หลักสูตรเรียบร้อยแล้ว จากนั้นก็ให้กำหนด บทเรียนและระยะเวลาในการศึกษาเล่าเรียน เพื่อจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ นักเรียน เลือกใช้สื่อและวิธีการสอนให้ เหมาะสมตามเนื้อหา ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและเกิดเกิดทักษะ เช่น ทักษะการ หาความรู้ด้วยตนเองได้ ทักษะการใช้เหตุผล และความคิดในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ ทักษะการทำงานเป็นทีมมีความรับผิดชอบ ต่อ ส่วนรวม ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการใช้ชีวิตที่เป็น ประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นได้ ดังนั้นการ จัดการเรียนการสอนจึงควรกำหนดบทเรียน การเรียนการสอนและระยะเวลาในการสอน เพื่อจะได้ เป็น ประโยชน์ ต่อนักเรียนและ สามารถทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย พระมหาสุธน วงศ์แดง (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการ ใช้ หลักสูตรวิชาพระพุทธศาสนา ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่าด้านการ เรียนการสอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น ต่อ การ จัด การ เรี ย น การ สอน วิ ชา พระพุทธศาสนาด้านการเรียนการสอน โดย ภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความ คิดเห็นในระดับมาก ข้อที่นักเรียนมีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อแรก คือนักเรียน ได้เตรียมตัวก่อนมาเรียนด้วยการอ่านหนังสือ

ล่วงหน้าสม่ำเสมอ นักเรียนได้รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในการเรียนเป็นอย่างดี และครูเน้นการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน รองลงมาคือนักเรียนได้วางแผนการเรียนตามตารางที่กำหนดให้เป็นอย่างดี ข้อที่นักเรียนมีความเห็นมีค่าต่ำสุดคือครูกำหนดเนื้อหาสาระในการสอนแต่ละครั้งให้เหมาะสมกับเวลาเรียน

นวัตกรรมการประเมินผล

ในการวัดผลประเมินผลนั้นครูผู้สอนควรแจ้งนักเรียนให้ทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ เพื่อจะได้ทำการวัดผลประเมินผลและพัฒนาให้นักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะ เช่น ทักษะการหาความรู้ด้วยตนเองได้ ทักษะการใช้เหตุผลและความคิดในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ ทักษะการทำงานเป็นทีมมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการใช้ชีวิตที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นได้ ดังนั้นการวัดผลประเมินผลจึงมีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อจะได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาบทเรียนและนำไปประยุกต์ใช้ได้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สาธิต แก่นมณี (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นต่อการประเมินผลการสอนวิชาพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับมาก

และแตกต่างกัน นอกจากนี้พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน คือ เพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการประเมินผลการสอนวิชาพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับมาก

นวัตกรรมการบริหาร

พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ สถานศึกษามีการจัดการความรู้ภายในองค์กร มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการเรียนการสอน และ คุณลักษณะของการจัดการศึกษาที่เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการกระจายอำนาจการบริหารจากผู้บริหารสู่ครูผู้สอน จากผลการศึกษาวัตกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของครูโรงเรียนประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานครดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าครูในกลุ่มสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมีการนำวัตกรรมการเรียนการสอนมาใช้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู นักเรียนเข้าใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล นักเรียนมีเพศและระดับช่วงชั้น

ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่างกัน นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ผู้สอนมีกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อกิจกรรมและการวัดประเมินผลใกล้เคียงกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ

พระกัณตพัฒน์ สุภทโท (เจริญจรีสวาสน์) (2560) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานครโดยการทดสอบสมมติฐานการวิจัยหาค่า (t-test) และ (F-test) ตามปัจจัยส่วนบุคคล มีด้านเพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งทางการบริหาร ประสบการณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3 เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0

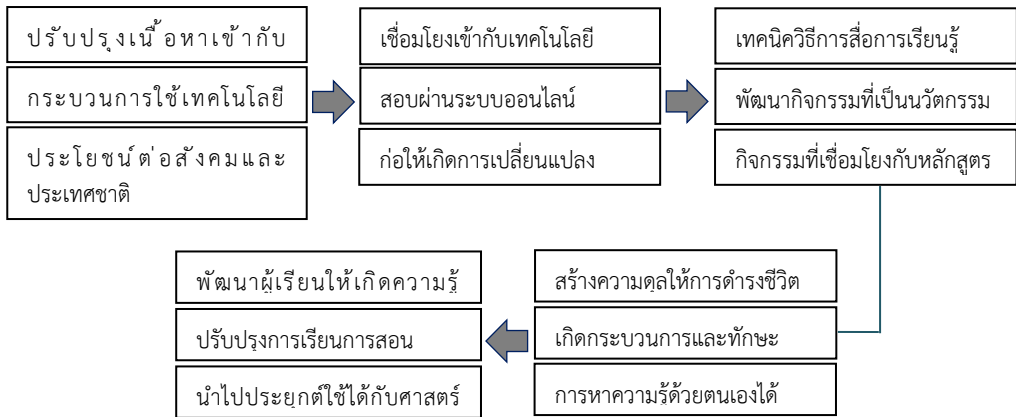
ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

พบว่ามีการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร มีการสรุปเนื้อหาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มีการนำหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการมาบูรณาการเป็นหลักสูตรบูรณาการ นักเรียนมีความสุขและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีความกล้าคิด กล้าทำ ค้นคว้า และเรียนรู้ ด้วยตนเองมากขึ้น ในด้านสื่อการเรียนการสอนครูให้นักเรียนทำงานกลุ่มโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ นำศักยภาพของเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนใหม่ๆ มีเครื่องมือเพื่อการวัดผลและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำได้อย่างรวดเร็ว และมีการใช้สารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการ เพื่อการตัดสินใจของผู้บริหารการศึกษาให้มีความรวดเร็วทันเหตุการณ์ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกนวัตกรรมการศึกษา

สรุปองค์ความรู้จากการวิจัย

“การจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร” ได้แก่ บูรณาการนวัตกรรมกับหลักสูตรแกนกลาง สรุปเนื้อหาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ใช้นวัตกรรมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย กล้าคิด กล้าทำ อยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ฝึกให้สืบค้นผ่านคอมพิวเตอร์ เรียนแบบมีส่วนร่วม เน้นสอนด้วยการปฏิบัติ จัดการความรู้ในองค์กร

และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร
จัดการ

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและระดับชั้นเรียน
- 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมช่วยเหลือผู้เรียนในการใช้รูปแบบวิธีการเรียนรู้ตามความถนัดของตนเอง

2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาส่งเสริมช่วยเหลือผู้เรียนในการใช้รูปแบบวิธีการเรียนรู้ตามความถนัดของตนเอง
- 2) ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้เข้าใจง่าย

เอกสารอ้างอิง

พระกัณฑ์พัฒน์ สุภทฺโท (เจริญจรูญรสวาศน์). (2560). *การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย).

พระมหาสุชน วงศ์แดง. (2540). *การประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาพระพุทธศาสนาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สาธิต แก่นมณี และคณะ. (2543). *การประเมินผลการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดแพร่*. กรุงเทพฯ:โครงการวิจัยจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย